Gedachten en verhalen bij Kerst & Nieuw

Wanneer jullie alle vier samen branden

Ik denk dat Kerstmis te maken heeft met vrede,
zegt de eerste adventskaars.
Want vrede is toch iets dat alle mensen belangrijk vinden.
Ik steek mijn kaars aan voor meer vrede in de wereld.

Ik denk dat Kerstmis te maken heeft met gerechtigheid,
zegt de tweede adventskaars.
Want vrede komt door gerechtigheid.
Ik steek mijn kaars aan voor meer gerechtigheid in de wereld.

Ik denk dat Kerstmis te maken heeft met warme menselijke relaties,
zegt de derde adventskaars.
Want zonder warme menselijkheid blijft gerechtigheid koud.
Ik steek mijn kaars aan voor meer mildheid in de wereld.

Ik denk dat Kerstmis te maken heeft met innerlijke vernieuwing,
zegt de vierde adventskaars.
Want vrede, gerechtigheid en menselijke warmte
komen uit een hart dat altijd nieuw herboren wordt.
Ik steek mijn kaars aan voor meer innerlijke vernieuwing.

Wanneer jullie alle vier samen branden,
schijnt het volle licht van Jezus,
voegt de groene krans eraan toe.
Ik houd jullie licht bijeen in een mooie, volle kring.

Als jij en ik, in 2015,
onze eigen kaars blijven aansteken
en samen een krans van licht vormen,
kan Kerstmis een heel jaar lang doorgaan.
Zalige, zinvolle kerstdagen.

Jean-Paul Vermassen

Het is elke dag Kerst

Het is elke dag Kerst,
als je een ziel hebt,
die alle goedheid bewaart.

Het is elke dag Kerst
als je geen speciale gelegenheid zoals Kerst nodig hebt,
om een beetje vreugde te verspreiden
als je jezelf blijft geven,
niet enkel met Kerst maar het hele jaar.

Het is elke dag Kerst,
als je geleerd hebt de vriendschap te zien
in de ogen van een ander.
Wanneer je een beetje harder probeert,
en een beetje minder klaagt.

Het is elke dag Kerst,
als je beseft dat woorden als 'jij' belangrijker zijn
dan 'ik' en 'mijzelf;
als je het leuk vindt iemand een plezier te doen,
en iemand een handje te helpen,
als je een uitgestoken hand ziet en ze neemt en niet negeert.

Het is elke dag Kerst,
als het er niet meer toe doet,
of je nu de eerste bent of de laatste
de beste of minder goede.
Als je een schoon geweten hebt
en blij kunt zijn met wie je bent,
dan pas vier je elke dag Kerst.

Uit "Kwip bij je binnen 2004"

Kerstmis. Een gezin met twee opgroeiende zonen komt op bezoek bij grootmoeder in het woonzorgcentrum. Grootmoeder lijdt aan dementie. Ze verkeert in een andere wereld. Het is niet duidelijk of ze nog iemand van haar kinderen en kleinkinderen herkent. Ze hebben geschenken bij zich: een paar pantoffels, een doos pralines, een kamerjas. Ze besteedt er geen aandacht aan, maar beleeft een intens genoegen aan het verfrommelen van het blinkende inpakpapier. Haar zoon probeert tot haar door te dringen. Hij vertelt over thuis, over de verbouwing van de keuken, over de promotie op zijn werk, over de studieresultaten van de kinderen. Geen teken van herkenning. Na twintig minuten nemen ze afscheid. De kleinzoon van zeventien blijft even achter en geeft de anderen te kennen dat hij er zo aankomt. Hij heeft de hele tijd toegekeken, met een bezorgde blik, vanuit een hoek van de kamer. Hij knielt neer bij zijn grootmoeder, legt zijn beide handen op haar arm, en zegt: "Oma, weet je dat dan niet meer? Kerstmis, lang geleden, ik was nog klein en mocht bij je logeren. Samen knipten we sterren voor de kerstboom. Ik stond 's morgens heel vroeg bij je bed om de lichtjes te ontsteken. Weet je nog, oma? We hadden samen zoveel lol." Een warme glimlach verschijnt op haar gezicht. Ze legt haar hand op zijn arm. 'Ja, jongen, nu weet ik het weer."
Zijn warmte en het teruggaan naar vroeger brengt grootmoeder bij haar eigen licht. Ze krijgt weer zicht op haar eigen levensverhaal door het leven. De levens van grootmoeder en kleinzoon raken elkaar weer. De glimlach op hun gezicht weerspiegelt de vreugde van hun weerzien, 'weer zien'.

Uit "Zie de mens" – Manu Keirse

Vreemdelingen buiten

Op een keer, het was enkele dagen voor Kerstmis,
schilderden drie mannen op een muur:
‘Vreemdelingen buiten!’
Wat later kon je in de kleine stad horen:
‘Kom. Nu is het genoeg.
Wij doen wat op de muur staat. Wij zijn weg!’
Eerst kwamen de pakjes cacao naar buiten,
dan de chocolade en de pralines in hun kerstverpakking.
Zij wilden naar Ghana en West-Afrika.
De koffie volgde.
De ananas en de bananen kropen uit hun kisten.
Ook de druiven uit Zuid-Afrika.
De peperkoek en de koekjes twijfelden.
Want wij zijn gemaakt van meel uit België,
maar kregen hun pittige smaak van kaneel uit India.
Japanse computerspelletjes trokken in lange rijen naar het Oosten.
In de lucht zag men kalkoenen terug naar Engeland vliegen,
en tapijten die naar Teheran wilden.
De stookolie en de benzine vormden beken
en vloeiden naar Saudi-Arabië en Koeweit.
Auto’s vielen uit elkaar:
wat uit aluminium gemaakt was, trok naar Rusland,
het koper trok naar Zimbabwe, het ijzer naar Brazilië,
de rubberen onderdelen naar Congo.

Na drie dagen herinnerde er niets mee nog aan vreemdelingen.
Omdat het bijna Kerstmis was, zongen de mensen
Stille Nacht, maar dan heel stil
omdat het eigenlijk een Oostenrijks liedje is.
Maar één stel was gebleven:
Maria, Jozef en hun zoontje, Jezus.
‘Wij blijven,’ zei Maria, ‘want als wij ook nog weggaan,
wie zal er dan nog de weg naar de menselijkheid kunnen wijzen?’

Uit ‘Een parel voor elke dag’ – Chantal Leterme

De kleine vrede in de grote oorlog

24 december 1914.
Het front strekte zich uit van Vlaanderen tot aan de Zwitserse grens.
Een lange linie van sombere loopgraven.
Aan de ene kant lagen de Duitse soldaten, aan de andere kant de Britse.
Soms was er maar 100 meter tussen hen.

Aan de Duitse kant begon een soldaat te zingen:
'Stille nacht'
Anderen namen het lied over.
Al snel klonk vanuit de loopgraaf een prachtig gezang.
Aan de Britse zijde neuriede men mee.
Na het lied applaudisseerden de Britten.
'More, more!' riepen ze.
De Duitsers zongen een ander lied.
Toen begonnen de Britten te zingen.
Aan de Duitse zijde stak een soldaat een bord omhoog.
'You no shoot, we no shoot' stond erop.
De soldaten vergaten dat het oorlog was.
Ze klauterden uit de loopgraven.
En in het niemandsland tussen de beide linies,
omhelsden Britse en Duitse soldaten elkaar.
Ze deelden Duitse bratwurst en Engels Christmaspudding.
Iedereen zong en dronk.
Met Kerstmis begroeven ze samen alle doden
die in het niemandsland tussen de loopgraven lagen.
Niemand schoot. Iedereen was veilig.
Even leek de oorlog niet meer te bestaan.

Maar na Kerstmis ging alles weer zijn gewone gang.
De soldaten, die de dag ervoor
nog broederlijk met elkaar zongen en aten,
kregen van hun generaals het bevel om elkaar te beschieten.
Anders werden ze zelf neergeschoten.
Maar zij die het overleefden, hebben deze kerst nooit vergeten.

Uit 'Een parel voor elke dag.' – Chantal Leterme

Van feesten gesproken

Midden in de winternacht ...
zingt het kerstliedje.

Dan wordt de warmte voelbaar
van het vuur, om te vieren
van elkaar, om te wensen
van geloofsgenoten om te groeten.

Dan zoeken we stille hoekjes
om te lezen en om te praten
met karige woorden als sprankels
gloeiend van vriendschap.

Dan gaan we bidden
in het deemsteren van de avond
en zien het kind mens-worden
midden onder ons.

P.V.S.

Brand als een kaars

In het donkerste van het jaar
het geloof in licht niet opgeven.
In de winterkou
het geloof in warmte niet laten bevriezen.
In de dagen van eenzaamheid
het geloof in vriendschap niet laten wegvaren.
In de pijn van chronisch ziek zijn en beperking
het geloof in geluk niet laten wegebben.

Geloof dat ook jij als een kaars bent!
Laat iemand je aansteken,
je zal in licht en warmte leven.
Kijk aandachtig:
wie wil jou doen branden?

Maak je Kerstmis tot een feest van licht en warmte
voor je naaste medemensen.

Mensen van goede wil

Mensen van goede wil geloven,
ondanks de feiten,
dat vrede kan in deze wereld.
En dat menswording
geen zeldzaam mooi verhaal
van lang geleden is,
maar iets dat moet gebeuren,
nu en altijd weer opnieuw.
En het gebeurt.
Waar men het niet verwacht.
Onhoorbaar als het licht
dat wolken openscheurt.
Iemand doorbreekt
de enge kring van zijn bestaan
om bondgenoot te worden.
Biedt onberekend woord en brood.
Geeft onderdak en warmte,
mededogen of een handvol hoop.
Mensen van goede wil
volgen de ster die naar de ander leidt.
En met de ogen van hun ziel
zullen zij overal het kind herkennen.

Kris Gelaude

De geboorte van Jezus uit evangelie volgens Lucas

Toen Jozef en Maria in Betlehem waren, werd het kind geboren. Het was Maria's eerste kind, een jongen. Maria wikkelde hem in een doek, en legde hem in een voerbak voor de dieren. Want er was voor hen nergens plaats om te slapen.

Die nacht waren er herders in de buurt van Betlehem. Ze pasten buiten op hun schapen. Opeens stond er een engel tussen de herders, en het licht van God straalde om hen heen. De herders werden bang. Maar de engel zei: 'Jullie hoeven niet bang te zijn, want ik breng jullie goed nieuws. Het hele volk zal daar blij mee zijn. Vandaag is jullie redder geboren: Christus, de Heer. Hij is geboren in Betlehem, de stad van David. En zo kunnen jullie hem herkennen: het kind ligt in een voerbak en is in een doek gewikkeld.'
En plotseling was erbij de engel een hele groep engelen. Ze eerden God en zeiden: 'Alle eer aan God in de hemel. En vrede op aarde voor de mensen van wie God houdt.'

Bijbel in Gewone Taal, 2014

Nergens plaats

Eer was een man
die Kerstmis heel goed wilde vieren.
Hij versierde zijn huis van onder tot boven
en dekte feestelijk de tafel.

Dan liet hij zijn vrouw en kinderen binnenkomen en zei:
‘Nu gaan we niet alleen lekker eten,
we willen ook weten waarom we feest vieren.’
En hij las voor uit de Bijbel:
hoe Jozef en Maria alle herbergen afliepen,
maar nergens plaats vonden,
en dat het kind tenslotte geboren werd, in een stal.
Allen rond de tafel waren verbolgen
over de hardvochtigheid van de herbergiers.

Op dat ogenblik werd er gebeld.
‘Vervelend’, zei de man, ‘en dat op kerstavond!’
Er stond een man voor de deur, die vroeg:
‘Mag ik hier schuilen, het sneeuwt zo.’
‘Uitgerekend op Kerstmis’, zie de feestvierder,
‘zijn er geen andere avonden?’
En hij sloeg de deur hard dicht.
Terug in de kamer voelde hij zich niet zo best.
‘Ik ga nog eens kijken’, zei hij.
Daar zag hij de man juist om de hoek verdwijnen,
met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was.

Uit ‘Een parel voor elke dag’ – Chantal Leterme

Engelen van mensen

Engelen van mensen,
ze bestaan vandaag.
Ik kom ze tegen:
aan het ziekbed van een chronisch zieke,
in het huis van een mens met een ernstige beperking,
aan de tafel van een bedroefde,
bij een wachtende aan de bushalte,
aan het loket waar iemand vriendelijk helpt,
achter een rolstoel in Lourdes.
Kerstmis is meer dan een verhaal van lang geleden,
duurt langer dan een dag.

Kerstmis gebeurt waar mensen
nog kunnen dromen,
nog durven geloven,
nog willen knielen,
nog het wonder zien.

Engelen,
ze bestaan nog vandaag.
Jij kunt zo'n engel zijn.
Wees een engel in de dagen van Kerst en Nieuwjaar.

Vrij naar M. Hermans

Kerstmis

We steken een kaars aan
maken eigenhandig licht
en zien uit naar licht
dat niet verbleekt, nooit dooft.

We zoeken sfeer
willen warmte in en om ons
die niet bekoelt
hartverwarmend is.

We willen samen zijn
zoeken gezelschap
en we vieren een band
die niet breekt, niet loslaat.

We zingen vanavond
al doen we dit nog maar zelden
en we hopen dat ons lied
niet eindigt, nooit verstommen zal.

We zetten een boom
levend groen in dorre winter
en hopen dat het leven niet
voorgoed verdort, afsterven zal.

We zetten een stal
armoe troef, amper onderdak
en we vertrouwen op een thuis
waar we voor altijd geborgen zijn.

Peer Verhoeven

Gebed

Dank U wel God, dat u voor ons
herkenbaar bent geworden
in dit kind in een kribbe,
in een man in de straat
in een mens zoals iedereen.
Wij danken U
dat U God-voor-mensen bent.

Dank U wel God, dat Jezus
vanaf het begin heeft laten zien,
hoe uw koninkrijk onder ons is,
als licht in het donker
als hulp voor wie geen helper heeft
als overwinning van het kwaad.

Wij bidden dat wij
met uw hulp het koninkrijk
van vrede en recht laten zien
aan mensen om ons heen

Dank U wel God, dat Jezus
heeft laten zien
dat hij er is voor alle mensen.
Daarom bidden wij U
voor kinderen in de knel
voor pubers die het niet meer weten
voor ouders die zorgen hebben
voor grootouders die het moeilijk hebben
Wij bidden dat uw licht
hun donker dragelijk maakt.
Wij bidden dat ook wij een
vonk van licht voor hen zijn.

Janneke Nijboer
Evert Van Leersum

Wensen

Ik wens je onderdak.
Als je het koud hebt.
Als je wil schuilen voor de regen.

Ik wens je geest onderdak.
Als je vol vragen zit.
Als toekomstzorgen op je wegen.

Ik wens je ziel onderdak.
Als je huilt van verdriet.
Als de pijn van het zijn zwaar weegt.

Ik wens je goed gezelschap.
Mensen die met je meegaan in donkere, koude dagen.
die licht en warmte voor je zijn, in wel en wee.

Ik wens dat je herboren mag worden,
elke keer kan herleven.

Een nieuw begin

We dromen van een nieuwe tijd
waarin het goed zal zijn,
waarin geen mens meer vluchten moet
en niemand huilt van pijn.

We dromen van een nieuw begin,
een leven zonder haat,
een wereld waar geen oorlog is
en angst niet meer bestaat.

Maar wil je dat het echt zo gaat,
dan moet je ervoor gaan.
En dat gaat ver.
Een nieuw begin zal niet vanzelf ontstaan.

Greet Brokerhof - van der Waa

De grote pot

Op een dag vroegen enkele mensen aan een wijze:
‘Wat moeten we doen om onze tijd goed te gebruiken?’
De wijze nam een aarden pot en zette die op tafel.
Daarna nam hij twaalf grote stenen
en legde die er zorgvuldig in.
Toen vroeg hij: ‘Is deze pot vol?’
De mensen zeiden: ‘Ja.’
Dan nam de geleerde een pot met kiezelsteentjes
en goot ze over de twaalf stenen.
Ze vielen er tussen tot op de bodem van de pot.
De geleerde vroeg: ‘Is deze pot vol?’
De mensen zeiden: ‘Ja.’
Toen nam de wijze een zakje zand
en goot het voorzichtig leeg in de grote pot.
Het zand vulde de plaats
tussen de grote stenen en de kiezelsteentjes.
De wijze vroeg opnieuw: ‘Is deze pot vol?’
De mensen zeiden: ‘Ja.’
‘Goed,’ zei de wijze man.
Hij nam een kannetje met water
en vulde de pot tot aan de rand.
Toen vroeg hij: ‘Is er iemand die weet
wat ik hiermee over de tijd heb willen zeggen?’
Niemand wist het.
Toen zei de wijze:
‘Je moet eerst de grote stenen in de pot doen.
Als je eerst al die kleinigheden erin doet,
krijg je die grote stenen er nooit meer in.
Zo gaat het ook met de tijd.
Als je die goed wilt gebruiken,
moet je je afvragen wat de grote stenen van je leven zijn.
Wie kleinigheden als zand en steentjes belangrijk vindt,
zal merken dat zij zoveel plaats innemen
dat er geen tijd meer over blijft
voor wat echt belangrijk is.’

Uit ‘Een parel voor elke dag’ – Chantal Leterme

Op zoek naar geluk in 2015?

Droom je van een mooie vakantie?
Droom je van een chique hotel?
Droom je van een rijkelijke feesttafel
in een sterrenrestaurant?
Zoek je geluk niet te ver.
Rijkdom en glitter zijn niet in staat
om je diepe tevredenheid te schenken.

Proef het geluk dat glinstert als een ster.
Proef een hechte familieband. Proef vriendschap.
Proef eenvoud. Proef stilte en bezinning.

Zo was het ook die eerste keer bij Maria en Jozef.
Niet in de volgeboekte hotels gebeurde het wonder toen.
Maar in een gastvrije stal was er verwondering, werd er bewonderd.

In deze kerstdagen
wil het wonder van innerlijke vrede
herboren worden in jou.
Proef het. Smaak het. Schenk het.

Innige kerstdagen.
Een mooi en gelukkig 2015.

Jean-Paul Vermassen

Nieuwjaarswens 2015

We wensen jou een jaar vol van 'goed leven'.
Met een hart voor jezelf en oog voor wat je gelukkig maakt.
Met betekenis voor een ander, vooral voor haar of hem die kwetsbaar is.
Met mensen die van je houden, je zien staan en je vasthouden.

We wensen jou een jaar vol van 'goed leven'.
Met aandacht en zorg voor onze planeet van iedereen.
Met inzet voor een langere houdbaarheidsdatum en tegen verspilling.
Met geloof dat we samen het verschil kunnen maken.

We wensen jou een jaar vol van 'goed leven'.
Met motivatie en inspiratie die je op de been houdt voor wat recht is.
Met veerkracht voor de momenten dat het wat moeilijker loopt.
Met verbondenheid die onze beweging kleurt.

Tony De Jans